

Čtení pod lavicí
občasník

podzim
2020

2020

OBSAH

První školní den trochu jinak	4
Rozhovor s paní učitelkou Boneschovou	6
Závěrečný rozhovor s panem učitelem Miroslavem Šetelem:.....	9
Hlášky učitelů a žáků	13
Rozhovor s absolventem	17
Anketa – oblíbený autor mladých čtenářů.....	20
Recept na podzim: Dýňová polévka.....	23
Sport - rybaření	25
Zajímavosti - Anglická škola	26
Podzimní básně	28
Podzimní zábava	31
Distanční výuka v umění.....	33
Redakce doporučuje	38

Milí čtenáři,

stejně jako v minulých letech pro vás budeme vydávat školní časopis s názvem „Čtení pod lavicí.“ Letos jsme přišli s několika změnami a dali časopisu nový kabát. Vymysleli jsme nové rubriky jako je především „Hlášky žáků a učitelů,“ jejíž cílem je podělit se o občasnou zábavu v hodinách, a to jak ze stran žáků, tak ze stran učitelů. Na své si přijdou i kuchaři a milovníci dobré kuchyně. Nová rubrika „Recepty“ vás inspiruje, co si o víkendu doma uvařit. Recepty se budou zaměřovat na potraviny typické pro dané období. Kromě nových rubrik na vás čekají již tradiční rozhovory s učiteli či anketa na různá témata. Obálku pro podzimní číslo vytvořil Jakub Thám z 5.B.

První vydání ve školním roce 2020/2021 jsme si ale všichni představovali jinak. Velká část časopisu vznikala během distanční výuky. I tak se nám podařilo naše první číslo dokončit a poslat ho do světa. Doufáme, že se vám náš časopis bude líbit a příště se třeba s námi budete podílet na dalším čísle i vy.

Petra Bicková

PRVNÍ ŠKOLNÍ DEN TROCHU JINAK

Ještě nedávno jsem usedala sama do školních lavic. Letos jsem sice 1. září také měla velký den, ale z té druhé strany. Místo do lavice jsem usedla za katedru. I když v mém případě jsem si spíš sedla na katedru, jelikož jsem se několikrát přistihla, jak spíše sedím na stole než za stolem.

A jak vypadal můj první školní den? Posledního srpna se moje role nijak nelišila. Večer jsem si udělala svačinu, nastavila několik budíků, abych nezaspala, což mi samozřejmě připomněli i rodiče: „Hlavně nezaspi, jdeš do školy.“ Opravdu se mi podařilo první školní den vstát včas, sice asi až na desátý budík, ale vše jsem krásně stíhala. I přesto jsem ale zažila chvíle nervozity, a to při čekání v Mercury. Netrpělivě jsem vyhlížela autobus, ale on stále nikde. „Sakra, přijedu první den pozdě do školy,“ běželo mi hned hlavou. A pak najednou mi došlo, že moje role je letos jiná, a že nedostanu poznámku za pozdní příchod. I tak ale není dobré chodit do práce pozdě.

Kromě napomenutí za pozdní příchod, je ale mnoho dalších věcí, které jsou pro mě nové. Například typické školní zvonění.

„Crrrrrrr.“ „Hodinu končím já.“ Věta, kterou každý z nás alespoň jednou slyšel. I já jsem ji slyšela, zatím jsem ji ale neřekla. Naopak to dodržím a se zvoněním končím hodinu.

Po náročném dni celá hladová jdu na oběd a vidím tu obrovskou frontu. Automaticky začínám zpomalovat a říkat si, že to bude fakt na dlouho. A pak mi najednou bleskne hlavou: „Ty jsi učitelka!“ A suverénně si kráčím až dopředu a žádný dozor mě nevyhodí. Skvělý pocit!

Povolání učitele je zábavné, pestré někdy ale náročné. A to člověk pochopí, až když si před tu tabuli stoupne sám. Do té doby to vnímáte úplně jinak.

Petra Bicková

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU BONESCHOVOU

V každém čísle vyjde již tradičně rozhovor s učitelem. Tentokrát naše redakce vyzpovídala paní učitelku Olgu Boneschovou, která na naší škole působí už dlouhých 19 let. Jak zkušená pedagožka hodnotí online výuku a rozdíl mezi dětmi dnes a dříve? A co prozradila ze svého soukromí?

Jak dlouho učíte na této škole?

Už 19 let, do školy jsem nastoupila v roce 2001.

Je jiný přístup k učení teď a třeba před deseti lety?

Noo velkej, vy jste teď línější, pomalejší. Dřív to jinak odsejpalo. S vámi je to na dlouho.

Vyhovuje vám online výuka?

Ne, protože se nesoustředíte, věnujete se telefonům, tabletům, a hlavně na vás nemohu dohlížet jako ve škole. Nemůžu nikoho vyzkoušet u tabule, abych zjistila, jak na

tom jste, zda jste se někde sekli a potřebujete ještě něco dovysvětlit.

Váš nejhezčí okamžik za Vaší učitelskou kariéru?

Nějakou jednodušší otázku nemáte? (smích). Já nevím... asi když zažijete vy nějaký úspěch, něco poberete, pochopíte a najdete si svoje cesty, jak se dostat k cíli. Hlavně když za mnou přijdou třeba moji žáci, kteří už pak jsou na střední škole a řeknou mi, že použili něco ze svých znalostí, co jsem je naučila.

Co byste si vybrala za povolání, kdybyste nebyla učitelkou?

Asi technický inženýr.

Jaké jsou Vaše záliby ve volném čase?

Rozhodně zahrada! Kytíčky, plení... to je moje.

Vaše děti mají svátek ve stejný den (dcera a syn), byl to záměr nebo náhoda?

Byl to záměr, protože se narodili 17. ledna v jeden den, tak aby měli v jeden den také svátek. Vychází to vlastně na 1.

září a jim se to moc nelíbí, nechtějí mít svátek na první den školy (smích). To je trošku mínus. Pak jsme ještě koukali, že ve stejný den slaví Oliver a Olívie, ale ta jména se nám moc nelíbila, takže jsme vybrali Samuela a Lindu.

Proč jste se rozhodla učit na této škole?

Křemži jsem volila z toho důvodu, že jsem bydlela v té době v Brloze, takže člověk hledal zaměstnání v okolí.

Učila jste i na nějaké jiné škole? Pokud ano, jak byste tyto dvě školy porovнала?

Během mateřské jsem učila na ZŠ Bezdrevská (pozn. redakce v Českých Budějovicích). Naše škola je proti tomuto kolosu rodinnější. Řekla bych, že i kolektiv se lépe zná a většinu věcí vyřešíme rychleji, protože se více stýkáme.

Nela Zemanová, Klára Janktová,
Lucie Broučková 7.A

ZÁVĚREČNÝ ROZHOVOR S PANEM UČITELEM MIROSLAVEM ŠETELEM:

Pan učitel Miroslav Šetele působil na naší škole mnoho let. Nedávno se rozhodl odejít do důchodu. Věděli jste, že původně vůbec nechtěl být učitel? Co chtěl doopravdy dělat?

Jak dlouho učíte na této škole?

22 let. Nastoupil jsem v roce 1998 v únoru, když bylo škaredý počasí a docela zima. Byl jsem požádán, abych vypomohl, protože většina učitelek odešla na mateřskou, tak jsem nastoupil a byl jsem tady skutečně 22 let... hrůza.

Co děláte o volném čase?

Bydlím na vesnici, takže mám dům s velkou zahradou, mám tedy pořád v podstatě co dělat. Na zahradě pracuji rád, zároveň mám psy, celý život mám psy, takže to jsou takoví moji společníci a s těmi chodím často na procházky.

A k dalším zálibám nebo činnostem patří cestování, to je pro mě prostě na celý život, v podstatě pořád někde

šmejdlím, jsem taková neklidná povaha trošku a zároveň mám rád knížky, hudbu a takové ty věci kolem kultury.

Proč jste si vybral právě tohle povolání?

No, původně jsem nechtěl být kantorem, ale chtěl jsem dělat žurnalistiku – novinářinu, protože mě to bavilo... Oba rodiče byli taky naladěni na tento styl, ale doba prostě byla jiná, takže to nešlo. No tak jsem se dal na kantořinu. Vystudoval jsem teda vysokou školu – obor čeština, dějepis, no a postupem doby se mi to docela zalíbilo, tak jsem u toho v podstatě zůstal.

Jaké byly vaše oblíbené předměty, když jste chodil do školy?

No tak, to bylo víceméně jednoznačné – historie, ta mě jaksí hrozně bavila, protože můj otec dělal v archivu, byl původem z Prahy, působil tedy v pražském Národním archivu a přitáhl mě vlastně k historii a k těmto věcem. Hodně jsme s rodinou cestovali, nejenom u nás, ale i v Evropě, pokud se tedy dalo v těch dobách starších, no a mě vždycky prostě zajímalo, jak to všechno probíhalo a jaké to mělo souvislosti a tu historii jsem měl velmi rád.

Bude vám chybět škola? (Ne jako budova, ale to učení, kontakt s dětmi a kolegy atd.)

No tak škola jako instituce jako barák rozhodně ne. Ale ten vztah k těm dětem, k žákům i studentům (protože já jsem dříve učil i na středních školách), tak ne že by mi to chybělo, ale ten kontakt s těmi mladými je vždycky fajn. Protože když je člověk starší, tak už má taky svoje mouchy, ale ty mladý lidi mu hodně pomáhají. Tím že ten mozek musí neustále aspoň trošku pracovat, aby člověk nezblblnul... a nabíjí mě to pořád. Čtyřicet let jsem působil ve školství, tak pořád mě mladí lidé nabíjejí energií. Mají nové nápady, nové myšlenky a vždycky mě zaskočí nějakými věcmi, nad kterými musím potom dost přemýšlet, abych nezakrtněl úplně... Takže já jsem mladý lidi měl vždycky rád, protože jsou to lidi, kteří mají nový náboj, nové myšlenky, i nové postoje ke všemu. Netýká se to jenom toho vzdělávání, ale i životních postojů, oblékání, módy a všechno dohromady by podle mě měl člověk neustále sledovat, aby se z něj nestal cvok.

Jaké to je vrátit se z krátké penze opět do školy?

Nebyl to zas takový problém, protože já jsem skončil v červnu, teď na konci toho starého školního roku a paní sekretářka nebo paní ekonomka říkala, že určitě nebude dlouho trvat, a že se sem na nějaký čas vrátím na výpomoc, protože hodně kolegů je často nemocných. Teď zároveň máme problémy s tím koronavirem zatraceným, takže já jsem to očekával svým způsobem, ale slíbil jsem jim, že když teda bude to tak složité, že vypomohu, ale jen na nějaký čas, protože mám rád tu penzi a jsem v důchodu rád.

Tereza Broučková, Mariana
Ondryášová, Markéta Šípanová 7.A

HLÁŠKY UČITELŮ A ŽÁKŮ

Naše redakce se rozhodla zařadit do časopisu také rubriku „Hlášky žáků a učitelů“. Oběma stranám se občas povede vtipný kousek a nám přišla škoda se o tom nepodělit i s ostatními.

p. Kučerová: *„Bože můj, já tenhle váš počítač opravdu nesnáším, proč mi to zase nefunguje?“*

Žák: *„Paní učitelko, už taky nejste nejmladší, pomůžu Vám.“*

V tu chvíli učitelka zjišťuje, kde je to záhadné tlačítko pro spuštění monitoru a odpovídá: *„Tsss, nebud' drzej, mně je pětatřicet.“*

Žák: *„Takže... už Vám táhne na čtyřicet.“*

Učitelka se směje a odpovídá: *„Ty hele Honzo, takhle tenkej led, ale máš pravdu.“*

Učitelka: *„Tondo, sice máš fakt velkou ruku a pořádnou dlaň, pořád je ten tahák ale větší než tvoje ruka a já ho vidím až sem.“*

8.A: „*Paní učitelko, koho jste volila?*“

P. Bicková: „*To Vám neřeknu.*“

8.A: „*Ale pan učitel Holub nám to řekl!*“

P. Bicková: „*Ale volby jsou tajné, já Vám to říkat nemusím.*“

8.A: „*Takže jste volila ANO!*“

P.Bicková: „*Nevolila jsem ANO, jak jste na to přišli?*“

8.A: „*Protože voliči ANO to neříkají.*“

8.A: „*Paní učitelko, to máte Apple Watch?*“

Učitelka: „*Ano.*“

8.A: „*Jee a co všechno to umí?*“

Učitelka: „*Měří mi to tep, který mám teď přes 100, protože mě zlobíte. V 7.B jsem měla krásných 60*”.

8.A: „*Už budeme hodný!*“

p. učitelka: „*Tohle je hodina angličtiny v 9. třídě? Připadá mi to spíše něco mezi pracovkama, tělocvikem a...*“

Žák: „*Chráněnou dílnou?*“

Žákyně: „*Paní učitelko, co budete dělat na Halloween, budete dlabat dýně?*“

Učitelka: „*Dlabat dýně budu leda tak za účelem polévky či buchty*“.

Hláška období podzimu

„*Nasad' si tu roušku!!!*“

Typické Hlášky distanční výuky:

„Slyšíme se?“

„Pšt, už je tu paní učitelka“!

*„Paní učitelko, můžete to zopakovat? Mně se to něk
seklo!“*

„Mně nešel mikrofon, ale už dobrý. Co jste říkala?“

*Neustále pípání chatu „Mně nejde mikrofon“. „Mně taky
ne“.*

„Já to v zadání nenašel ten úkol“.

„Vypněte si mikrofony“!

Pokud se i Vy setkáte na hodině s nějakou vtipnou hláškou, zašlete ji k nám do redakce (kontaktuj p. Bickovou) a poděl se s ostatními kamarády ze školy. Hláška může být i z období distanční výuky.

ROZHOVOR S ABSOLVENTEM

Naše základní škola má už dlouholetou tradici a vypustila do světa mnoho absolventů. V každém čísle naše časopisu bude představen jeden z absolventů, který dělá škole dobré jméno. Jako první byla vyzpovídaná Kateřina Zemanová, která vycházela ze základní školy v Křemži v roce 2014. Co dneska Kateřina dělá a jak vzpomíná na léta strávená na základce v Křemži?

Jak se ti líbilo v ZŠ Křemže?

Na základní školu v Křemži mám jen kladné vzpomínky. Už je to nějaká doba, co tam nechodím, takže už si vše přesně nepamatuji. První stupeň si vybavuji spíše ve stylu "škola hrou", druhý už byl trochu náročnější, ale bylo to fajn. Musím říct, že mě tato škola velmi dobře připravila na střední školu. Cítila jsem náskok před spolužáky.

Jaký byl tvůj třídní učitel?

Na prvním stupni jsem měla paní učitelku Šimovou, ta byla skvělá. Na druhém stupni byla naší třídní paní

učitelka Vítová. Tu jsme vnímali jako přísnější, obě strany si na sebe musely zvyknout, ale tak po půl roce bylo vše v pořádku.

Jakého učitele a předmět si měla nejraději?

Měla jsem ráda angličtinu, ale na tu se nám hodně střídali učitelé. Také v dobrém vzpomínám na češtinu a paní učitelku Jírovcovou, to samé na přírodopis, který vyučoval pan učitel Čudan.

Na jakou školu jsi šla po ukončení základní školy?

Vybrala jsem si Střední školu obchodní v Českých Budějovicích se zaměřením na média a žurnalistiku. To mohu všem doporučit.

Kde nyní pracuješ?

Pracuji v Budějcký Drbně na pozici marketing a inzerce. Moc mě to baví a uplatňuji zde to, co jsem se naučila v průběhu studia.

Co obnáší práce na této pozici?

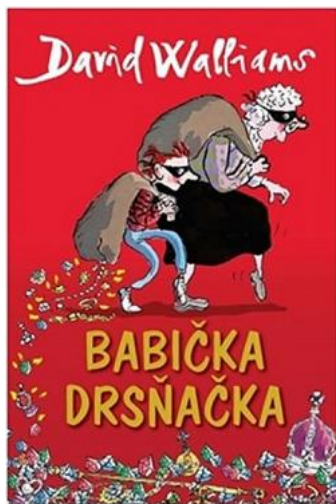
Budějcká Drbna je regionální online médium. Řeším zde

spolupráce s klienty, kteří chtějí svou firmu podpořit
inzerčí u nás na webu.

ANKETA – OBLÍBENÝ AUTOR MLADÝCH ČTENÁŘŮ

Zeptali jsme se několika pátáků, jaký je jejich oblíbený autor a proč. Jasnou volbou dnešních mladých čtenářů je David Williams. Tento britský autor je popisován jako „nejrychleji rostoucí dětský autor ve Spojeném království.“ Čím zaujal naše mladé čtenáře? Kromě Davida Williamse zaujali děti i jiní autoři, kteří to jsou?

Zdroj: Dobrovský

David Williams má hezké knížky se srandovními texty a obrázky. V příbězích se nám líbí, že každá kniha je o dvanáctiletém dítěti, které prožívá spoustu dobrodružství. A hlavně je to sranda a je tam i spousta vymyšlených věcí a slov.

Kolik knih jste od toho autora přečetli?

Anička – 1 kniha - Babička drsňačka

Barča - 7 knih - Babička drsňačka, Pan smrad'och, Krysburger, Kluk v sukních, Dědečkův velký útěk, Ďábelská zubařka, Táta za všechny prachy

Barča Šipanová, Anička Hajduchová 5.B

David Williams používá ve svých knihách slova, která bychom normálně neřekli. V příběhu Babička drsňačka se mi líbí, že tato babička se chová jinak, než jsem u babiček zvyklý. Zde má dokonce roli zloděje.

Jakub Thám, 5.B

Já jsem si oblíbil autorku Francesca Simon. Nejprve jsem koukal na seriál, a když jsem byl větší, začal jsem číst její knihy. Jsou zajímavé a vtipné. Čtu je anglicky. V příbězích se mi líbí, že tam jsou přezdívky, např. Moody Margaret, Horrid Henry, Sour Susan, Perfect Peter, Clever Clare.

Přečetl jsem sedm knih o Horrid Henrym (Horrid Henry and the Abominable Snowman, Horrid Henry's Stinkbomb, Horrid Henry's Underpants, Horrid Henry Meets the Queen, Horrid Henry and the Mega-Mean Time Machine, Horrid Henry Robs the Bank, Horrid Henry Wakes the Dead)

Matyáš Jantko 5.B

RECEPT NA PODZIM: DÝŇOVÁ POLÉVKA

Připravte si:

- 1 dýni Hokaido
- sůl
- 1 zeleninový bujon
- 100g smetany (33%)
- olej

Postup:

Nejdřív očistíme dýni a odřízneme stopku. Pak dýni rozřízneme a odstraníme semínka. Dýni vymyjeme zevnitř i zvenku. Po umytí dýni i se slupkou nakrájíme. Ve vyšším hrnci si rozejhřejeme olej a vsypeme nakrájenou dýni.

Dýni trošku orestujeme (asi tak 2 min.) zalijeme ji vodou, a osolíme. Jakmile se polévka začne vařit, přidáme zeleninový bujon. Polévku necháme vařit 20 až 30 min. Když je dýně měkká vezmeme ruční mixér a rozmixujeme. Potom vezmeme smetanu a vlijeme ji do polévky. Smetanu

vaříme asi tak 1 minutu. Můžeme servírovat s posypem
sezamových semínek nebo třeba s krutony.

Foto: Petra Bicková

Dobrou chuť!

Mariana Ondryášová 7.A

SPORT - RYBAŘENÍ

Coronavirová situace způsobila, že mnoho lidí muselo omezit své koníčky. K omezení však nedošlo úplně všude. Například rybaření zůstalo povolené. Jedná se o venkovní prostor, dobře se dodržují rozestupy a člověk může vyrazit na ryby klidně sám. Ideální sport, a to nejen v době pandemie. A co takový podzim pro rybáře znamená?

Rybařím zhruba devět let. Na rybaření mě baví neopakovatelné zážitky, východy a západy slunce, čas strávený v přírodě s kamarády. Nejraději mám muškaření na Vltavě, protože je člověk zabrozen ve vodě a loví na umělé napodobeniny hmyzu především pstruhy a lipany. Podzim znamená pro rybáře z povolání čas výlovů rybníků a následný prodej ryb na Vánoce, pro sportovní rybáře hlavně lov dravců, kteří se snaží před zimou nakrmit a lov Lipanů Podhorních jednu z nejkrásnějších ryb, kterého mají rybáři ve svém znaku.

Jakub Španinger 9.B

ZAJÍMAVOSTI - ANGLICKÁ ŠKOLA

Školy v Anglii mají výhody i nevýhody. Na rozdíl od českých škol začíná vyučování v 8.50, ne v 8, ale také se končí déle. První stupeň (věk 5-8 let) končí v 15:15 a druhý stupeň (věk 8-11) končí v 15:20. Šatny jsou místnůstky, ve kterých jsou věšáky a lavičky. Každý žák má jmenovku a dva věšáky a kousek lavičky. Boty se nepřezouvají, chodí se tam v botách.

Ve škole se musí nosit uniforma. Ta se skládá ze základních částí, jako jsou kalhoty, kraťasy nebo sukně. Ty jsou ve všech školách stejné. Jsou černé, šedé nebo tmavě modré. Trička nebo košile jsou bílé. K tomu mají školy mikiny a jiné doplňky v barvě školy. U nás to byla námořnická modrá, takže naše uniformy nepůsobily moc barevně. Holky mají dokonce letní a zimní šaty.

Výhoda anglických škol jsou obědy: za prvé je možné přinést si jídlo z domova v krabičkách nebo si objednat

vařený školní oběd. K obědu si děti mohou vybrat ze tří jídel, a když nechťejí ani jedno, je tam vždycky chleba s máslem. K dezertu většinou byl dort nebo jogurt s ovocem a občas i lívance. V létě, když je hezky, se sedí venku na dekách. Po obědě se chodí na školní zahradu, kde jsou různé prolézačky a fotbalové hřiště. U nás bylo také vybetonované hřiště, kde jsme někdy cvičili při tělesné výchově a velká prolézačka – dřevěná loď, kde si každý den může hrát jedna třída.

V českých školách jsou pevné rozvrhy a podle nich si nosíme věci do školy. V anglických školách mají děti všechno ve škole. Domů se denně nosí jenom knížka na čtení. Číst se musí každý den a zaznamenává se do deníku. Každá třída má stejného učitele jenom na jeden rok, pak se většinou mění. Hodiny nejsou pevně dané – všechno je podle učitele, co se bude dělat, kdy a jak dlouho. Úkoly se zadávají jen na víkend. Do školy se nosí jen oběd, úkoly, svačiny a pití. Děti nepotřebují ani vlastní psací potřeby, tužky nebo pastelky. Používají školní. Děti nejprve píšou tužkou a perem, až když to umí.

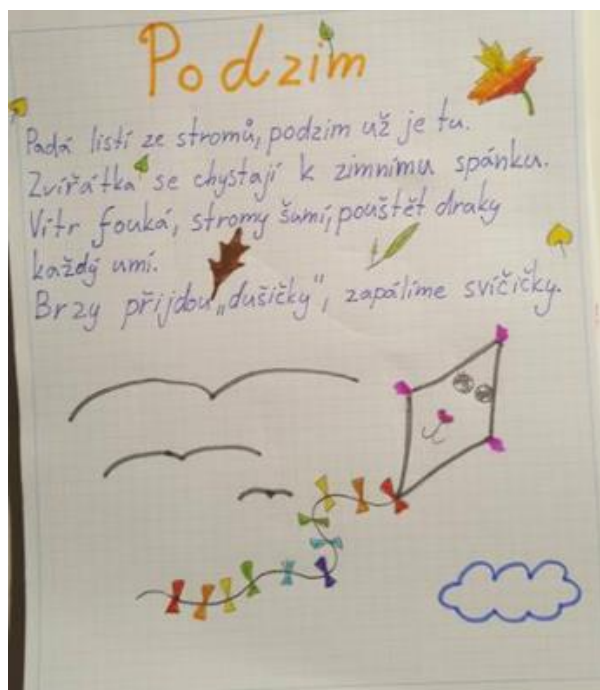
Při vyučování se hodně pracuje ve skupinách. Někdy třeba lepší žáci v matematice pomáhají počítat těm, kterým to moc nejde. Nebo zase dostanou těžší úkoly navíc. V každé třídě je asistent, který pomáhá učiteli. Ten se pak může víc věnovat žákům, kteří to potřebují, nebo obcházet skupiny. Děti jsou zvyklé na takovou práci, takže ve skupinách nezlobí a pracují. Také nedostávají známky, takže většina z nich se do školy těší.

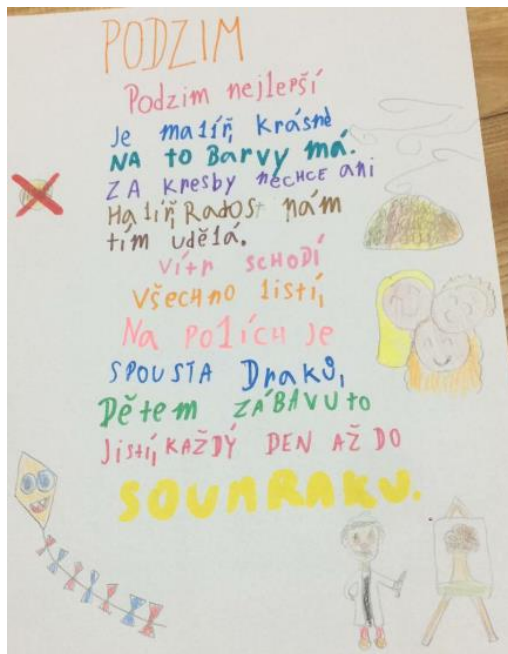
Klára Janktová 7.A

PODZIMNÍ BÁSNĚ

Vzhledem k distanční výuce nebylo možné všechny obrázky naskenovat a jsou pouze vyfocené na mobil. Prosíme čtenáře, aby omluvili kvalitu.

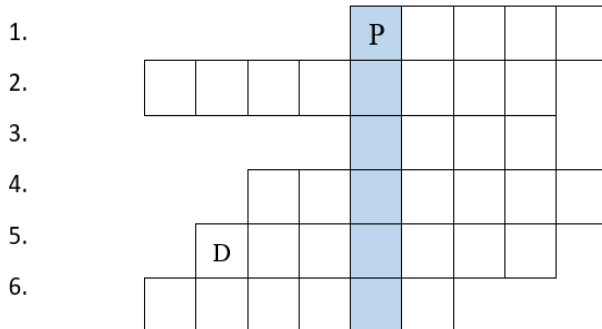

Nela Cábová 4.B

Charlotte Hatalová 4.B

PODZIMNÍ ZÁBAVA

1. Tažní ...
2. Měsíc následující po říjnu: |
3. podzimní zelenina, která se např. vydlabuje:
4. černo-bílý lesní živočich:
5. 2. listopadu u nás slavíme:
6. ze ... padá listí

TAJENKA: _____

Markéta Šípanová 7.A

Podzim

říjen

Jablko

Rýma

Škola

Září

Kaštan

Dýně

Listopad

Cuketa

Žalud

Kašel

Prosinec

Tma

Prázdniny

Hruška

Zub

Brambory

Komár

Ananas

Ř	T	H	K	A	Š	E	L	B	A
Í	M	L	L	O	K	W	I	R	Y
J	A	B	L	K	O	E	S	A	N
E	T	H	D	O	L	Í	T	M	I
N	E	R	Ý	M	A	Ř	O	B	N
A	K	U	N	Á	I	Á	P	O	D
T	U	Š	Ě	R	E	Z	A	R	Z
Š	C	K	Ž	A	L	U	D	Y	Á
A	N	A	N	A	S	B	N	O	R
K	☺	C	E	N	I	S	O	R	P

TAJENKA: _____

Markéta Šípanová 7.A

DISTANČNÍ VÝUKA V UMĚNÍ

Distanční výuka je pro mnohé náročná. Často nás trápí technika, úkoly se valí ze všech stran a někdy nevíme, co dřív. A jak vypadá distanční výuka, když ji naši žáci výtvarně ztvární?

Simona Krátká 6.B

Vojta Hajduch 6.B

Název obrázku: Já, když se mi to sekne

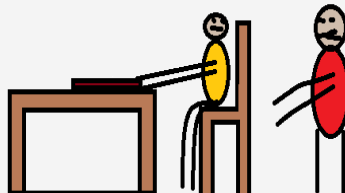

Patrik Voráček 6.B

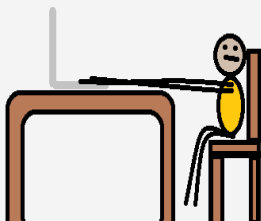
Nebaví mě úkoly.

Táta mi pomáhá s úkoly
když má čas.

Občas hraju na pc.

Raději bych chodil do
školy.

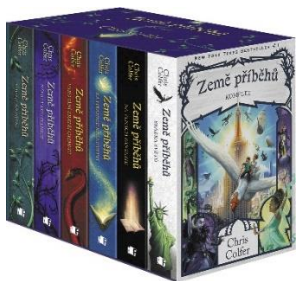

Radek Pokorný 6.B

Matyáš Bartoš 6.B

REDAKCE DOPORUČUJE

Zdroj: Dobrovský

Země příběhů:

Obsah: Celá série vypráví o dvojčatech jménem Alex a Connerovi, která přenesla kouzelná kniha do země pohádek. Brána do světa lidí se ale uzavřela a vypadá to, že není cesty zpět. Čekají je napínavá dobrodružství plná překvapení a setkání s pohádkovými postavami. Nepůjde však jen o setkání milá a příjemná. Boj dobra se zlem totiž nikdy nekončí.

- tato série vyhrála New York Times Bestseller 1

-byla přeložena do 19 jazyků

-Jen v USA prodáno více než 2 miliony výtisků

Nela Zemanová 7. A